

تاثیر پلیمر آبدوست (هیدروژل) و دور آبیاری بر رشد و عملکرد خیار گلخانه‌ای رقم سلطان

مستوری، فاطمه و محمدرضا حسندخت

گروه علوم باغبانی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

کسب و کار منابع آب آبیاری و نیز کارایی پایین آبیاری در سیستم‌های کشاورزی سنتی یکی از عوامل محدود کننده گسترش کشاورزی در ایران است. بنابراین تحقیق در زمینه روشهای نوینی که به افزایش کارایی مصرف آب منجر شود ضروری به نظر می‌رسد.

پلیمرهای آبدوست گروهی از پلیمرهای مصنوعی که قادرند تا چند صد برابر وزن خود آب جذب کنند، قادرند خاصیت نگهداری آب را بهبود داده و آب را در دسترس گیاه را افزایش دهند. به منظور بررسی تاثیر پلیمر آبدوست بر کارایی مصرف آب در سبزیجات گلخانه‌ای آزمایشی صورت گرفت که در آن تاثیر سطوح مختلف هیدروژل Tarawat A100 (۰، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۳ و ۰/۴٪ بر اساس درصد وزنی) و دوره‌های مختلف آبیاری (۳، ۶ و ۹ روز) بر رشد و عملکرد خیار گلخانه‌ای رقم سلطان مورد بررسی قرار گرفت.

در این مقاله تاثیر هیدروژل Tarawat A100 و دور آبیاری بر رشد و عملکرد خیار بر اساس شاخص‌های وزن تر قسمت هوایی (SFW)، وزن خشک قسمت هوایی (SDW) و وزن تر ریشه، وزن خشک ریشه، سطح برگ و عملکرد مورد بررسی قرار گرفته است.